

24 Nisan 19:15'te Taksim'de

Bu acı hepimizin! İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 435 ■ 18 Nisan 2012 ■ Fiyatı: 25 krş.

28 Şubat davası genişletilmelidir

12 Eylül darbesi gibi başarıya ulaşarak milyonlara acı çektirmiş 28 Şubat darbesi de yargılanıyor. Çevik Bir ve komutası altında darbenin "mutfağında" yer alan 18 emekli komutan tutuklandı.

ÇEVİK BİR YETMEZ

"İntikam alınmamalı" sözleri darbenin arkasındaki güçleri saklama, yargılamayı sınırlı tutma girişimidir. 28 Şubat davası, darbenin tüm sorumlularını kapsayarak genişletilmelidir.

TÜSİAD HESAP VERSİN

28 Şubat darbesinin arkasında 12 Eylül'de olduğu gibi TÜSİAD vardı. Darbenin arkasındaki holdingler teşhir edilmeli ve patronları yargılanmalıdır.

Darbe işçi sınıfına ve emekçi halka karşı yapıldı. TÜSİAD'la birlikte generalleri destekleyen dönemin Türk-İş, DİSK ve KESK yöneticileri emekçilerden özür dilemelidir. 3 konferansyon tüm darbelere ve

darbe girişimlerine karşı olduğunu açıklamalıdır.

MEDYA PATRONLARI DA

28 Şubat darbesi medya eliyle gerçekleşti. Bugün tutuklanan generallerin belirlediği

gazete manşetlerinde, TV dizilerinde dindarlar ve Kürtler hedef gösterildi. Darbeye zemin hazırlayıp, yalanlarla toplumu bölen medya patronları da yargılanmalıdır.

DEMİREL YARGILANSIN

28 Şubat darbesini dönemin Cumhurbaşkanı Demirel yönetti. Bugün CHP'li olan Süleyman Demirel demek, Ergenekon demektir. Mutlaka yargılanmalıdır, onunla birlikte askerlerin kuklası olan tüm siyasetçiler de.

HALKIN KAZANIMI

28 Şubat'ı yargılayan halktır, darbe karşılarıdır, yetmez ama evet diyenlerdir. Biz mücadele etmeseydik onlara dokunulmayacaktı.

Barış olmadan gerçek demokrasi olmaz

Dünün korku salan generaleri, binlerce faili meçhul cinayetin sorumlusu Mehmet Ağar gibilere ilk kez dokunuluyor. Ancak Kürt sorunu çözülmediği sürece gerçek bir demokrasiye ulaşmak hayal. Durmadan siyaseti biçim-

lendiren eski genelkurmay başkanları şimdi hesap veriyor. Şimdiki Genelkurmay Başkanı Özel ise "Kürtçe eğitime karşıyız" diye gazetecilere demec vererek aynı şeyi yapıyor. PKK'ye karşı savaş sürdükçe generaller ayrıcalık-

larını koruyacak. Onurlu barış, eşit kardeşlik sağlanmadan özgürlükler kazanılmayacak. Darbeciler, JİTEM'ciler, katiller hapishaneye gönderilsin. Tutuklu 7 bin BDP'li barış için serbest bırakılsın!

İdris Naim Şahin tehlikelidir

Newroz yasağını savunan İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, meclis kürsüsünde yine nefret saçtı. BDP tarafından hakkında verilen soru önergesini yanıtlayan Şahin, 2 milyon 700 bin seçmenin oyunu almış legal parti BDP'yi KCK'nın uzantısı olmakla, ülkeyi bölmek ve yıkmakla suçladı.

TBMM kürsüsünden yabancı domuzu ve yanında iki kişinin fotoğrafını açarak PKK'yi Zerdüş ve dinsiz ilan etti. Dinsiz olmayı bir suç gibi göstererek, dindar Türkleri Kürt hareketine karşı din temelinde kışkırttı.

İdris Naim Şahin tehlikelidir. Bakan, dindarları BDP ve PKK'ye kışkırtarak asıl bölücülüğü yapıyor.

İdris Naim Şahin ve zihniyeti banışa engeldir. İdris Naim'i bakanlık kottuğunda oturup Kürtlerin üzerine süren Erdoğan ırkçılığın, nefret suçlarının da ortağıdır. İçişleri Bakanı derhal görevinden alınsın!

Ağar'a 2 yıl hapis yetmez!

Mehmet Ağar, 16 yıllık Susurluk çetesi davasından 2 yıl hapis cezası aldı. Bu satırlar yazıldığında hakkında yakalama emri verilmişti.

90'larda emniyet müdürü ve İçişleri Bakanı olan Ağar'ın adamlarından özel hareketçi Ayhan Çarkın ifadelerinde "Faili meçhul cinayetlerin elebaşısı Ağar'dır" demişti. İki yıl hapis yetmez! Ağar binlerce faili meçhul cinayetin hesabını vermelidir.

Barış, özgürlük ve eşitlik için

1 Mayıs'ta DSİP'le yürü!

28 Şubat yargılanıyor!

12 Eylül'den sonra 28 Şubat da yargılanıyor.

Sosyalist İşçi ve **DSİP**, 28 Şubat darbesine gerçekleşirken karşı çıkmıştı. O gün emekçilerin darbecileri yeneceğini söylemiştik, haklı çıktık.

İki yıl önce, darbenin 13. yıldönümünde **Darbelere Karşı 70 Milyon Adım Koalisyonu**'nun çağrısıyla İstanbul'da ve 42 ilde eşzamanlı olarak sokağa çıkan 50 binden fazla insan generallerin **"1000 yıl sürecek"** dediği 28 Şubat'a **"erken final"** yaptırmıştı. Bin yılın sonunu sokakta ilan eden darbe karşıtları kazandı.

Darbecilerin sivil mahkemelerde yargılanmasının **Yetmez ama Evet** diyen bizler sayesinde sağlandığı 12 Eylül referandumundan hemen sonra 28 Şubat hakkında soruşturma başlatıldı. Darbecilerin hesap vermesini AKP değil, hükümeti ve meclisi zorlayan halk sağladı.

28 Şubat dindar milyonlara olduğu gibi Kürt halkına karşı da açılmış bir savaşta. Darbecilere karşı direnen, özgürlük mücadelesini bugün Kürt sorununu çözüm noktasına taşıyan Kürt halkı kazandı.

DSİP, kurulduğu 1997 yılında bir yandan **"Susurluk çetesi"** olarak adlandırılan kontrgerillaya karşı mücadele ederken, **"ne darbe ne şeriat"** diyen solun geri kalanından tümüyle farklı olarak **"darbe-ye geçit yok"** demişti.

O gün tarafsız kaldıklarını söyleyenler bir taraf olmuştu. Tuttukları tarafın neresi olduğunu bugün **Ergenekon** soruşturmalarna, 12 Eylül ve 28 Şubat'ın yargılanmasına karşı çıkışlarında görebiliyoruz.

28 Şubat darbecileri sadece İslam ve halk düşmanlığını değil Türk milliyetçiliğini de yaygınlaştırmıştı. O gün darbeye karşı çıkmayan, sessiz kalan ya da açıkça destekleyenler bugün **Veli Küçük**'lerin, **Çetin Doğan**'ların, **Çevik Bir**'lerin yanında.

Kendine sosyalist diyenlerin yeri darbecilerin yanı olamaz. Solculuğu **Ergenekon** savunuculuğu, dindar düşmanlığı, kemalizmin avukatlığı gibi gösterenler sosyalist ya da ilerici değildir. Bugün tek dertleri karamsarlık ve kuşku yaymak.

Karamsarların aksine kazanımları genişletmek, askeri vesayet rejiminin tüm kalıntılarını temizlemek ve AKP hükümetinin karşısına gerçek bir sol muhalefeti çıkarmak mümkündür. **DSİP**'e katılın, bu kokuşmuş düzene hep birlikte son verelim!

28 Şubat darbesi için

Sosyalist İşçi ne demişti?

Sincan'da yürütülen tanklara karşı

5 Şubat 2007'de Sincan'da 20 tank ve 15 zırhlı araçla geçiş yaptı. Hürriyet muhabiri olayı kaçırdığı için, akşam üzeri ikinci kez geçit yapıldı! 12 Şubat 1997'de yayınlanan 60 sayımızda bu olaya karşı şu manşeti atmıştık:

► **"Darbeye hayır! Tanklar Kışlaya!"**

28 Şubat muhtırasına hemen karşı çıktık

Ordunun 28 Şubat muhtırasının ertesinde çıkan 12 Mart 1997 tarihli 62. sayımıza

► **"Darbe yanlıları işçi düşmanıdır"** manşetini attık.

Başyazımız ise **"Tarafsız olunamaz, Darbeye hayır"** başlığıni taşıyordu.

Türk-İş ve DİSK'i eleştirdik

İşçi örgütleri Türk-İş ve DİSK, patron örgütü TİSK'le birlikte 28 Şubat muhtırasına destek verdi.

26 Mart 1997, 63. sayımızda

► **"Darbe tehdidi sürüyor, Sessiz kalma"** manşetini atarken, iç sayfalarımızda

"Türk-İş ve DİSK yönetimi darbeden yana tutum aldı" başlığını kullanarak şu vurguyu öne çıkardık: **"Darbenin hedefi işçi sınıfı olacaktır."**

24 Nisan 1997, 65. Sayımızda yer alan 1 Mayıs çağrımız:

► **"Darbeye hayır! Tanklar kışlaya! 1 Mayıs'ta alanlara kavga!"** idi.

Sosyalist İşçi kapatıldı ama susturulamadı

65. sayımız hakkında açılan dava sonucu gazetemiz 1 ay kapatıldı. Gerekçe MHP'ye faşist dememizdi. Gazetemiz Enternasyonal Sosyalizm adıyla yayın hayatını sürdürdü. Bu esnada Refahiyol hükümetinin devrilmesi için baskıların dozajı artıyordu. Süreci manşetlerle şöyle anlattık:

► **7 Mayıs 1997: "Darbe yanlıları emekçileri bölüyor"**

► **15 Mayıs 1997: "Refahiyol'un ipini işçiler çekecek - Çözüm: Darbede değil mücadelede"**

► **28 Mayıs 1997: "Onlar bizi savunmaz! Biz onları savunalım: Refah'ın kapatılması çözüm değil."**

Darbeye ve savaşa karşı Sol Blok çağrısı

Darbe tehditlerinin ayıyuka çıktığı Haziran ayının başında yayınlanan gazetemizin 66. sayısında, **"Cezayir seçeneğine hayır! Çözüm Sol Blok"** manşetini atmıştık. Cezayir'de 1992 İslamcı parti FİS'in yüzde 47,5 oyla hükümet gelmesine karşı Cezayir ordusu darbe yapmıştı.

Darbenin ardından başlayan iç savaşta 60 bin kişi ölmüştü. Darbeye karşı sosyalistlerin öne çıkarması gereken taleple-

ri şöyle sıralamıştık:

- **Savaş kıstırcılığına hayır!**
- **HADEP ve RP'nin kapatılmasına hayır!**
- **Savaşa son! Barış hemen şimdi!**
- **Özelleştirmelere hayır!**
- **Zamlar geri alın!**
- **Çeteler cezalandırılsın!**
- **Darbeye karşı birleşelim!**

Darbenin ardından başlayan saldırı

Refahiyol hükümeti diremedi. Gazetemizin 25 Haziran 1997 tarihli 67. sayısında durumu şu manşetle özetlemiştik:

► **"Darbe tehdidi kazandı Refahiyol yıkıldı."**

İç sayfalarda ise **"Askerler demokrasi getirmez"** başlığı altında darbecileri destekleyen solu ve sendikaları eleştirerek önümüzdeki sürecin işçi sınıfına karşı ağır bir saldırı dönemi olduğunu vurgulamıştık. Ne yazık ki bu testi de doğru çıktı.

Darbeciler tarafından kurulan ANASOL hükümetini, ANASOL-D ve DSP-MHP-DTP hükümeti izleyecekti.

Akın Birdal'a 13 kurşun sıkılacak, muhalif gazeteciler işten atılacak, hapishanelerde katliam yaşanacak, sokak gösterileri polis saldırılarına maruz kalacaktı.

Bankalar hortumlanacak, büyük bir servet el değiştirecekti.

Binlerce başörtülü öğrencinin eğitim hakkı ellerinden alınacaktı.

28 Şubat 2010, "Erken Final: Bin yılın sonu" yürüyüşü-İstanbul, Darbelere Karşı 70 Milyon Adım

Türkiye askerleri Afganistan'dan çekilmelidir

2001'den bu yana Afganistan'da işgalci NATO'nun bir parçası olarak yer alan Türkiye askeri birliği 15 Nisan'da ilk kez Taliban'la çatıştı. Ülkede "banışıl" ve "insani" amaçla yer aldığı savunulan 1800 Türkiye askerinin işgal gücü olduğunu söyleyen Küresel BAK birliklerin derhal geri çekilmesini istedi.

DurDe ve DSİP'ten Bahçelievler Kilisesi'ne dayanışma ziyareti

Paskalya Yortusu ayını sonrası 4 saldırgan tarafından basılan ve pastörü darp edilen Bahçelievler Kilise'sine dayanışma ziyareti yapan DurDe ile yeni açılan DSİP Bahçelievler İlçe Örgütü temsilcileri Hıristiyanların yalnız olmadığını vurgulayarak geçmiş olsun dilekelerini ilettiler.

İş kazası iş cinayeti

6 saatte bir işçi ölüyor

Daha kaç işçi ölecek?

Maraş'ta AKP İl Başkanı **Atuf Şirikçi**'ye ait kot boyama fabrikasında meydana gelen patlama sonucu 4 işçi öldü, 9 işçi yaralandı.

Ölen işçiler yan yana toprağa verilirken geride acılı aileleri kaldı. İşçiler ölmeye devam ediyor, hükümet ise patronlara göz yummaya devam ediyor.

Bütün sendikalar işçi güvenliği için ortak mücadeleye!

Ermeni Komitesi iptal edildi

28 Şubat darbesi ile birlikte YÖK üniversitelerde ideolojik saldırının araçları olarak bir dizi komite kurdu. Bu Milli Komiteler Yönetmeliği'ne bağlı kurulan bir komite de Türk Ermeni İlişkileri Milli Komitesi idi.

YÖK son aldığı bir kararla bu komiteleri iptal etti. Türk Ermeni İlişkileri Milli Komitesi, devletin soykırım konusundaki resmi görüşünü üniversitelerde hakim kılmaya amaçlamaktaydı.

14 üyesi olan komitenin üyelerini MİT ve Genelkurmay belirliyordu.

Türk ve İslam ibaresi kaldırıldı

1863'te kurulan Darüşşafaka'nın tüzüğündeki **"Türk"** ve **"İslam"** ibaresi kaldırılarak yerine **"Türkiye cumhuriyeti vatandaşı"** şartı kondu.

Babasını kaybetmiş çocuklara parasız eğitim vermek için kurulan devlet okulunda yapılan bu değişiklik bütün devlet kurumlarında uygulanmalı.

11 Mayıs'ta 12 Eylül generallerinin karşısında

Kenan Evren ve **Tahsin Şahinkaya**'nın 2. duruşması 11 Mayıs günü Ankara'da gerçekleşecek.

Devrimci Sosyalist İşçi Partisi, DSİP ve İrkçılığa ve Milliyetçiliğe Dur De Girişimi herkesi iki darbeci generalin yakasına yapışmaya çağırıyor. **"Evren Yetmez"** demek için eyleme!

1915 soykırımını tanınmalıdır

Bu ülkenin nüfusunun önemli bir kısmının yok edilmesinden 97 yıl geçti. Bir halk neredeyse tamamen imha edildi. Geriye kalanlar için ise çok zor bir hayat başladı. Her fırsatta aşağılandılar, hakarete uğradılar ama ülkelerinden ayrılmadılar. Zorluklara göğüs gerecek yaşamaya devam ettiler.

Ermeniler, 1915 yılında bir soykırıma uğradı. 1.5 milyon Ermeni imha edildi ya da zorla topraklarına koparılarak Suriye'ye yollandı ve orada toplama kamplarına tıkıldı.

Ermeniler, 1915 yılında Osmanlı nüfusu içinde önemli bir yere sahipti. Bazı kentlerde çoğunluktu. Şimdi ise geriye 50-60 bin Ermeni kaldı. Daha çok İstanbul'da.

Bir de soykırımdan kurtulmak için din değiştiren, Ermeni kimliğini gizleyenler var. Şimdilerde bunların bir kısmı, daha doğrusu çocukları ve torunları geçmişleri araştırıyor ve Ermeni kimlikleri ile ortaya çıkmaya çalışıyor.

Ermenilerin ve soykırımdan daha önce ve daha sonra Rumların Türkiye'de yok edilmeleri, çok küçük bir azınlığa çevrilmeleri esas olarak yeni bir ulus kurma amacını taşıyordu. Aynı amaçla Kürtler de inkar edildi. Yok edilmediler, edilemediler ama yok sayıldılar. Türkleşmeleri için elden gelen yapıldı.

Ermeni soykırımının ardından malları, servetleri yağmalandı. Türkler ve kısmen Kürtler, Ermeni soykırımını sayesinde hızlı bir sermaye birikimi

yaptılar. Zenginliklerine zenginlik kattılar.

Sermaye birikimi

Ermeni soykırımının tanınmamasının başlıca nedenlerinden birisi bu servet soygunudur. Türk sermaye sınıfının ortaya çıkışında, güçlenmesinde Ermeni mülklerinin önemli bir payı var.

Ermeniler ilk kez 1915'de saldırıya uğramadı. Daha önce de çeşitli nedenlerle saldırıya uğramışlardı ama 1915 farklı oldu.

Osmanlı, İttihat ve Terakki Partisi liderliği, Ermenilere karşı olabildiğince sistemli bir imha, soykırım politikası uyguladı. Köy, köy, şehir şehir Ermeniler tepit edildi ve yok edildi.

Ermeni soykırımını Nazilerin Yahudi soykırımına da örnek oldu. Naziler bu soykırımdan öğrendiler ve bunu belirttiler.

Soykırımın reddi

Türkiye Cumhuriyeti 1915 soykırımını reddediyor. Hangi parti iktidara gelirse gelsin

soykırımı reddetmekte anlaşılıyor.

Hükümetler en çok üzerine konulan gasp edilen Ermeni mal varlığından endişeli.

Türkiye artık tehiri ve təcir sırasında olan bir dizi kötülükleri kabul ediyor ama (tarih dersi kitaplarına da yansıyan biçimiyle) 1. Dünya Savaşı sırasında Ermenilerin "bizi arkadaşan bıçakladıklarını" anlatıyor. Yani təciri haklı çıkarmaya çalışıyor.

Bu yüzüstü tutumla birlikte hâlâ Ermenileri tarihten ve coğrafyadan silmeye çalışıyorlar. Ermeniler üzerinde baskı sürüyor, Ermenice isimler çoktan silindi, bitti...

Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri ne derse desin dünya 1915'de ne olduğunu biliyor. Çoğu Türkiye ile yakından ilişkili birçok ülke soykırımı tanıyor ve her 24 Nisan'da Türkiye hükümetleri panik içinde yeni ülkelerin ve özellikle ABD'nin soykırımı tanımamasını engellemeye çalışıyor.

Oysa yeni ortaya çıktı ki 1918'de Osmanlı meclisi Rum ve Ermeni milletvekillerinin isteği ile soykırımı tartışmıştı.

Özgürlüğü kazanmak

Ermeni soykırımını tanımak, bu gerçekle yüzleşmek toplumu özgürleştirecektir. Toplumun sırtından ağır bir yükü alacaktır.

Soykırımı tanımak Kürtlerin özgürlük mücadelesini geliştirecektir.

Özgürlüğümüzü kazanmak için Ermeni soykırımını tanımak gerekiyor..

men ülkesini terk etmeyeceğini açıklamış bir Ermeniydi. Onun öldürülüşü soykırım mantığının devam ettiğinin bir göstergesi ve uyarıdır.

Ne var ki Hrant'ın öldürülüşünün ardından cenazesinde yürüyen yüzbinler "Hepimiz

Ermeniyiz" diye slogan atarak Ergenekon çetesinin oyununu bozdu. Bugün Ergenekon bu cinayet üzerinde gene oyunlar oynamaya çalışıyor fakat 19 Ocak gösterisi onlar için bir başka tokat oldu.

DÜNYA

Suriye

Annan planı devrede

Annan planı yürürlüğe girdi. Esad ordusu ateşkes ilan etmesine rağmen sağda solda Suriye halkına saldırmaya devam ediyor. Aynı şekilde muhalefetten "yazılı teminat" istemesine ve kimse böyle bir şey yapmamasına rağmen de ateşkese uyacağını ilan etti.

Şimdi Rusya ve Çin'in de onayı ile Suriye'ye ateşkesin ne şekilde uygulandığını tepit edecek gözlemciler yollanıyor. BM bu kararı aldı.

Bütün gelişmeler Suriye'ye Afganistan, Irak ya da Libya gibi bir askeri müdahale yapılmayacağını gösteriyor.

Emperyalitlerin böyle bir gücü ve isteği yok. Afganistan'da, Irak'ta ve daha birçok yerde batağa girmiş durumdadır ve çıkmakta zorlanıyorlar. Üstelik ABD'de Obama seçimlere girmek zorunda ve ABD halkı bir yeni savaşı istemiyor.

Türkiye'de Erdoğan ve Davudoğlu'nun zaman zaman esip gürlmesi ise anlamsız.

Türkiye tek başına Suriye ile savaşa tutuşabilecek maddi olanaklardan ve güçten mahrum. Üstelik Suriye ve Türkiye'deki Kürt sorunu bir müdahale olanağına daha da zayıflatıyor.

Annan Planı'nda uzlaşma Suriye halkının gerçek dostunun halklar ve enternasyonalist sosyalistler olduğunu gösteriyor. Suriye halkı müdahaleye karşı ve mücadelede kararlı.

24 sayfa, 4 TL

İran

Nükleer programda uzlaşma

İran önce "İstanbul'da toplantı yapmam" dedi. Laikçi ulusalcılar şeriat uygulayan İran'ın bu tutumuna çok sevindiler ama sonunda toplantı İstanbul'da yapıldı.

Toplantının ayrıntılarını bilmiyoruz ama görüşmeler bu kez Bağdat'ta devam edecek.

Görüşmelerin devam edecek olması ve sızan haberler ABD, Rusya, Çin, Fransa ve İngiltere ile İran'ın anlaşma zemini içinde olduklarını gösteriyor.

Ne emperyalist güçler ne de İran savaştan yana değil. Bir yandan kriz, diğer yandan Afganistan ve Irak'daki durum emperyalistlere yeni bir savaşı göze alma cesareti vermiyor. Aynı şekilde İran da kendisi için yıkım olacak bir savaşa girmeyi doğal olarak istemiyor. İran ile 5 emperyalist ülkenin anlaşmaları Suriye'ye de yansıyor ve bu ülkeye bir askeri müdahale olanağını azaltıyor.

İran ile uzlaşma başlamışken Suriye'ye askeri müdahale bu uzlaşma zeminini imha eder ve emperyalistler hiç değilse şimdilik bunu istemiyor.

Bütün bunlara rağmen enternasyonalist sosyalistler Suriye ya da İran'a askeri müdahaleye karşı propagandaya devam etmeli ve Suriye halkının katil Esad'ı devirecek güce sahip olduğunu anlatmayı sürdürmelidir.

Silahlanma

Rusya ve Çin hızla silahlanıyor

Emperyalist ülkeler arası silahlanma yarışında dengeler değişmeye başladı.

2011 yılında 711 milyar dolar silahlanma harcaması yapan ABD açık ara ile en başta. Onu artık Çin izliyor. Geçen yıl 143 milyar dolar silahlanma harcaması yapan Çin silahlanma harcamalarını 2002'den bu yana yüzde 176 artırdı.

Rusya'da 72 milyar dolar silahlanma harcaması yaparak 2011'de yaşadıkları kriz nedeniyle harcamalarını azaltan İngiltere (62.7) ve Fransa'yı 62.5 geride bıraktı. Rusya'nın 2015'e kadar silahlanma harcamalarını yüzde 53 arttırması bekleniyor.

Hrant Dink ve Soykırım

Hrant Dink'in alçakça katledilişi bütününü Ermenisi soykırımına bağlıdır.

Hrant bütün baskılara rağmen

sosyalist işçi

SORU
CEVAP

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Birleşik, mücadeleci ve demokratik sendikalar

Türkiye'de işçi hareketin bir dizi sorunu var. İşçi hareketi herşeyden önce bölünmüş. En az altı konfederasyon var. Her iş kolunda en az üç sendika birbirleriyle rekabet ediyor ve bazı iş kollarında aynı konfederasyon için de bile birden çok sendika var.

Herşeyden önce sendikal hareketin birliğini savunmak, her iş kolunda tek ve güçlü bir sendikaların oluşmasını sağlamak gerekiyor.

İkinci olarak Türkiye'deki bütün örgütlenmeler de olduğu gibi sendikaların yapıları antidemokratik.

Oysa sendikalar kendi yapılarını demokratikleştirebilirler. Her düzeyde yönetici seçiminde bütün üyelerin oyuna başvurulabilir. Şube düzeyinde şube üyeleri, ülke düzeyinde bütün üyeler. Aynen işyeri temsilcisi seçer gibi.

Kamu sendikalarının grev hakkı yok. Grev hakkı olmadan işçilerin toplu sözleşmelerde taleplerini işverene kabul ettirmeleri mümkün değil.

Grev hakkının olduğu kamu dışındaki çalışanların ise bu hakları çeşitli biçimlerde sınırlandırılmış.

Sendikaların grev hakkını kazanmak için birleşik ve güçlü bir mücadele vermesi gerekiyor.

Grev hakkı olmadığı gibi işçilerin sendikalaşmasının önünde de sayısız engel var. Hele 6 konfederasyonun olduğu günümüzde sendika değiştirmek hemen hemen olanaksız. İşçiler sayısız bürokratik formalite ile karşı karşıya.

Sendikalar yasaasının değişmesi işçi hareketi için çok önemli bir hedef.

Bunların dışında işçi hareketinin önünde bir dizi çok temel sorun daha var.

Türkiye bütçesinin önemli bir kısmı çalışanlardan kesilen vergilerden ve çalışanların ödediği KDV ve ÖTV'den oluşuyor. Patronlar ise çok az vergi veriyor.

Sendikalar çalışanlar için vergi indirimi, KDV ve ÖTV'nin düşürülmesi, temel ihtiyaç maddelerinden tamamen kaldırılmasını talep etmelidir.

Asgari ücretle geçinmeye çalışan işçiler yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

Asgari ücret artırılmak, asgari ücretten her türlü vergi kaldırılmalıdır.

Türkiye'de 6 saatte bir işçi iş kazasında ölüyor. İş yerlerinde işçilerin güvenliği sağlanmıyor.

Sendikalar iş cinayetlerine karşı aktif ve birleşik bir mücadele hattı

Metal işçileri Ergenekoncuların sendikası Türk Metal'den ayrılıp Birleşik Metal-İş'e geçiyor. Patronların desteklediği Türk Metal'in saldırgan faşistlere sendika değiştiren Bosch işçilerine saldırıyor. Patronların adamı olan faşistlere karşı mücadele eden metal işçilerinin yanındayız. Faşistleri, Ergenekoncuları sızdırdıkları işçi sınıfı safarından kovalım!

savunmalıdır.

İş kazalarının en önemli nedenlerinden birisi patronların bu konudaki duyarsızlığı ise diğeri de aşırı çalışma saatleridir. Bugün ortalama haftalık çalışma süresi 53.2 saat. Bir çok iş yerinde haftalık çalışma 70 saate kadar ulaşmakta.

Fazla çalışma istihdamı da olumsuz etkilemekte, çok zaman bir işçi iki işçinin yaptığı işi yapmaktadır.

İş saatlerinin en azından yasal düzeye çe-

kilmesi için çalışmak gerekiyor.

Kadın işçiler için hiçbir özel iş güvenliği önlemi yok. Doğum izni, süt izni, kreş yasalarca çok sınırlı bir biçimde tanınmış. Ayrıca doğum yapan kadın işçi çok zaman işe geri dönemiyor.

Kreş ile ilgili yasa hiçbir biçimde çalışmıyor.

Sendika hareketi kadın işçileri korumak için özel bir ilgi göstermeli, kadın işçiler sendikal örgütlenmede öne çıkarmalıdır.

Çalışma Bakanı Faruk Çevik bir gazete ile yaptığı söyleşide Türkiye'de çalışan 11 milyon kişinin sadece yüzde 8'inin kıdem tazminatı alabileceğini ve bunun da 800 bin kişi ettiğini söylemiş. Bakan'a göre bu 800 bin kişiden de sadece kamu kesiminde çalışan 350 bin kişi gerçekten yararlanabilir.

Bakan, bir hükümet için tüzkarası olan bu durumu açıkladıktan sonra yeni önlemler alınması gerektiğini

Kıdem tazminatına dokunma

vurguluyor.

Bakan, kısaca kıdem tazminatı sınırlamayı, alınacak kıdem tazminatı miktarlarını azaltmayı öneriyor.

Öncelikle kıdem tazminatı yasal bir gereklilik. Bütün

işverenler çalıştırdıkları işçileri sigortalı yapmanın yanı sıra kıdem tazminatlarını ayırmak zorunda ve bunu denetleyecek olan Çalışma Bakanlığı.

11 milyon işçiden sadece 350

bin kişinin kıdem tazminatı alabileceği durumda olması ise tamamen bakanlığın sorumluluğunu yeri getirmemiş olmasının sonucu.

Faruk Çevik hem görevini yapmayan bir bakanlığın başında hem de bu durumu meşrulaştırarak kıdem tazminatında kesintiler yapmaya çalışmakta.

Türk-İş ve DİSK yöneticileri kıdem tazminatına dokunulmasının genel grev konusu olduğunu açıkladı.

DSİP iktidarı ele geçirmek istiyor mu?

Bu sorunun cevabı çok kısa ve açık: Hayır. DSİP iktidarı ele geçirmek istemiyor ve zaten sosyalistler arasındaki en önemli ayrılık konusu bu sorunun cevabında yatar.

DSİP, aşağıdan sosyalizmi savunur. Yani işçi sınıfının kurtuluşu demek olan sosyalizmi işçi sınıfının kendi eylemi olarak görür.

İşçi sınıfının büyük yığınları kendi kurtuluşları için harekete geçmeden ve iktidarı bu büyük yığınların eylemi kazanmadan sosyalizmden bahsedilemez.

Her türden reformist sosyalizm anlayışı ise sosyalizmi bir partinin, örgütün eylemi ile tanımlar. Yani kendi eylemlerini işçi sınıfının yığımsal eyleminin yerine geçirirler.

Kimileri bunu örgütlerinin silahlı mücadelesi ile gerçekleştirdiğini söyler. 'Bizim mücadelemizi destekleyin, kurtulursunuz, sosyalizmi kazanın' derler. Kimileri ise 'Bize oy verin, bizi iktidara getirin biz sizin için en iyisini yaparız' der. Kısacası silahlı mücadeleyi savunan sol görüşlü sosyalist örgüt ile parlamenter mücadeleyi savunan örgüt aslında aynı anlayışta buluşur.

Oysa sosyalizm bir örgütün eylemi olamaz. Ancak büyük yığınlar önce daha basit nedenler ve hedeflerle harekete geçip, bu mücadele içinde iktidarın güçsüzlüğünü ve kendi gücünü görüp iktidarı kazandığı takdirde sosyalizme doğru yürünebilir.

Öte yandan iktidarın işçi sınıfının büyük yığınları tarafından kazanılması sadece bir başlangıçtır. Eğer işçi sınıfı bu iktidarı koruyamaz ve kendi içinde bir küçük kesim iktidarı zapt etmesi gerçekleşirse ve bu küçük kesim, bürokrasi, iktidarı işçi sınıfı adına elde ettiğini, kullandığını söylemeye başlarsa gene işçi iktidarından bahsetmek mümkün olmaz.

1917'de Rusya'da işçi yığınları iktidarı kazandı, 1920'lerin ortasında karşı devrim ile bürokrasi iktidarı işçi sınıfından aldı ve devlet kapitalizmi başladı.

DSİP stalinizme karşıdır ve görevini işçi sınıfının iktidarı almasını kolaylaştırmak olarak sapta.